

Primus inter pares

La política és l'activitat humana que té per objecte el debat al si d'una societat entre les diferents visions que la ciutadania en té de la mateixa, per tal d'arribar a acords que permetin gestionar-ne la seva complexitat. La política és una condició necessària —tot i que no suficient— per al desenvolupament d'una societat lliure.

Sense política no hi ha democràcia, doncs justament la negació del debat entre les opcions diferenciades d'una societat, l'absència de la política, és la dictadura.

Són molts els actors en una societat democràtica: entitats ciutadanes, associacions professionals, sindicats de treballadors, patronals, mitjans de comunicació... Tots ells amb visions particulars i legítimes de com ha de ser la societat. Tots ells constituint o recolzant algun dels molts poders d'una societat oberta: l'econòmic, el financer, el mediàtic...

Tots els poders són, en major o menor mesura, necessaris. Tots tenen una funció social, més o menys important, a complir. Cap d'ells però, està tan legitimat com el poder polític, l'únic que, en democràcia, és renovat per tot el cos social, periòdicament, en eleccions lliures per sufragi universal.

Per això cal reivindicar el paper de la política com a *primus inter pares*, com a primer entre iguals. Com a últim i legitimat poder per prendre les decisions que emanen de la voluntat popular lliurement expressada mitjançant processos electorals lliures, legítims, competius i transparents.

Per això cal defensar el paper dels partits polítics en una societat democràtica. Perquè són

instruments de formació de la voluntat popular, de canalització del debat públic, de representació política, de participació de la ciutadania a les institucions, i de legitimització democràtica de majories socials. En definitiva els partits polítics són una de les peces fonamentals d'una democràcia, doncs canalitzen les inevitables tensions presents en tota societat garantint la pau social necessària.

No és debades que els partits polítics són el primer enemic a batre en una dictadura. Justament el grau de llibertat d'associació política és un dels principals indicadors de la qualitat democràtica d'un estat.

Per això no podem assistir impassibles a l'erosió sistemàtica que es fa de la política. La seva deslegitimització, propiciada pels poders fàctics, que ningú ha votat, i que són els majors responsables de l'actual crisi econòmica, ens està deixant més indefensos que mai.

Per això, des d'una perspectiva d'esquerres hem de defensar sempre la política, la bona política, la bondat de l'acció política, una activitat que, en paraules de Bernard Crick, és la diària preocupació dels homes lliures. ◀

Josep Vall
Director de la Fundació Josep Irla
jvall@irla.cat